
IshvaraproktaM Atmalingarahasyam

——
ईश्वरप्रोक्तं आत्मलिङ्गरहस्यम्

——
Document Information

Text title : IshvaraproktaM Atmalingarahasyam

File name : AtmalingarahasyamIshvaraproktaM.itx

Category : shiva, shivarahasya

Location : doc_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | mAhesvarAkhyah prathamAMshaH | adhyAyaH 58 -
AtmaLiNgakathanam | 20-71||

Latest update : December 17, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 17, 2023

sanskritdocuments.org

ईश्वरप्रोक्तं आत्मलिङ्गरहस्यम्

ईश्वरः -

सावधानेन देवेशि लिङ्गपूजाविधिक्रमम् ।

शृण्वपार्शुं प्रणयतो मयोक्तं लृट्ये धर ॥ २० ॥

नाप्येयं कस्यचिद्वापि रहस्यं मम सर्वथा ।

लयनात्सर्वजगतां लिङ्गमित्युच्यते शिवे ॥ २१ ॥

लीनमर्थं गमयति तस्मात्तल्लिङ्गमुच्यते ।

लमु क्रीडाञ्च जगतो गच्छतीति तदुच्यते ॥ २२ ।

तस्मात्लिङ्गं विदुः प्राज्ञा बिन्दुलीनं च तत्प्रिये ।

अर्थनं च प्रवक्ष्यामि ल्यर्थकञ्च विशेषतः ॥ २३ ॥

लिङ्गं गुणत्रयाद्धीनं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः ।

पीठपीठ्यादिरहितं पूज्यपूजाविवर्जितम् ॥ २४ ॥

ध्यानध्येयादिरहितं निर्गुणं तमसः परम् ।

जगज्जन्मोदयास्थान विनाशन विवर्जितम् ॥ २५ ॥

ओङ्काराद्यं सप्रणवं त्रिमात्रापविवर्जितम् ।

भावाभावादिरहितं भावाभावविवर्जितम् ॥ २६ ॥

बोधवोधादिरहितं व्याप्यव्यापकवर्जितम् ।

ज्ञानज्ञेयज्ञातृलीनं भाडाभाडविवर्जितम् ॥ २७ ॥

प्रभवाभवसंभारतिरोधानादिवर्जितम् ।

ध्यानध्येयादिरहितं मडा(ममा)ध्यानविदूरगम् ॥ २८ ॥

अलक्ष्यलक्षणालीनं गोप्यगोपकवर्जितम् ।

न सन्नासन्नं यैवासत्सदसञ्चैव नाप्यसत् ॥ २९ ॥

सत्तामात्रादिरहितं डेवलं स्वात्मदर्शनम् ।

भानाभानविडीनञ्च स्वभासा भासिताभिलम् ॥ ३० ॥

येतृयेतकराहित्यं क्षराक्षरविवर्जितम् ।

यरायरविडीनं य प्रामेयादिवर्जितम् ॥ ३१ ॥

भिन्दुनादादिकं (भिन्दुनादातिगं)साक्षात्साक्षिसाक्ष्यादिवर्जितम् ।

बिम्बीबिम्बातिगञ्चैतत्प्रतिभासादिवर्जितम् ॥ ३२ ॥

नैव दृश्यं न यादृश्यं ग्राह्यग्राहकवर्जितम् ।

नवागवाक्यविडीनं य वायां दूरमनौपमम् ॥ ३३ ॥

न मनो नामनःप्राप्यं न प्राणं प्राणबोधकम् ।

न यक्ष्णरुपरहितं तद्दृश्यज्ञानवर्जितम् ॥ ३४ ॥

न श्रोत्रं श्रवाण्ण्डीनं तदाकाशमनौपमम् ।

न घ्राणं गन्धडीनं य पृथिवीपरिवर्जितम् ॥ ३५ ॥

न रसं तदपोडीनं जिह्वास्थानादिवर्जितम् ।

न पाणिपादपाय्वादिमरुद्धीनं शिवे हि तत् ॥ ३६ ॥

न रुपरसगन्धादिशब्दस्पर्शविवर्जितम् ।

नैवाकाशमनाकाशमाकाशस्यापि येतकम् ॥ ३७ ॥

न भूमिर्भौतिडैर्डीनं धनभावविवर्जितम् ।

न तेजस्तेजसा डीनं सर्वतेजःप्रवर्तकम् ॥ ३८ ॥

न वायुश्चलनाद्धीनं वायोरुद्धोधकं हि तत् ।

न यैतत्सलिलं साक्षात्सलिलद्रवकल्पकम् ॥ ३९ ॥

भूताद्विडीनं भूतादि भूतादारं सनातनम् ।

अपाणिपादवदनमयक्षुश्रुतिवर्जितम् ॥ ४० ॥

सर्वेन्द्रियगुणातीतं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।

सर्वस्य प्रभुमीशानं सर्वस्य शरणं सुदृत् ॥ ४१ ॥

सर्वेन्द्रियगुणैः कान्तं नित्यकान्तं सद्योदितम् ।

नवद्वारगुणान्तस्थदिव्यपीठे प्रतिष्ठितम् ॥ ४२ ॥

यदप्रतिष्ठं विश्वास्थं विश्वरुस्तोरुपादकम् ।

विश्वमौलिं विश्वपीठं विश्वपीठतमःपरम् ॥ ४३ ॥

न तत्र किञ्चित्प्रतिभाति त्रुपं यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित् ।
वेदान्तवेद्यं निर्गुणं यद्भ्रुवोऽं यतो जातं भुवनं वै विचित्रम् ॥ ४४ ॥

यस्मिन्लिङ्गे स्थितं यैतद्यस्मिन्लीनं जगच्छिवे ।
यदाधारमिदं विश्वं त्रिगुणं परिवर्तते ॥ ४५ ॥

तल्लिङ्गपरिमाणं छिडेन वक्तुं छि पार्थते ।
परिमाणाद्विरहितं गुणभेदात्तयातिगम् ॥ ४६ ॥

अभासमेकपि एतादृशमात्रोपरितस्थितम् ।
न प्रतिष्ठा न च स्थानं तल्लिङ्गस्य मलेश्वरि ॥ ४७ ॥

नालयस्थं मलेशानि सर्वावास्थं मलय्य तत् ।
सर्वभूतमहाकोशगर्भागारस्थमग्निडे ॥ ४८ ॥

अणोरणीयोऽपि मलमलतोऽपि मलत्तरम् ।
सर्वाधारमनाधारं विश्वत्रुपं प्रकाशकम् ॥ ४९ ॥

तेजोमात्रं स्वप्रकाशं ज्ञवेशानाद्विवर्जितम् ।
प्रत्यक्ष्यैतन्मात्मानमानन्दधनमद्रयम् ॥ ५० ॥

ब्रह्मविषगुडराद्युत्थपीठजालविवर्जितम् ।
स्वात्मैकवेद्यं तल्लिङ्गं स्वस्मिन्नेव प्रतिष्ठितम् ॥ ५१ ॥

तद्भूमा परमानन्दं तत्रनोनास्ति किञ्चन ।
तस्मिन्लिङ्गेदृष्टिगते दृगूपोलिङ्गतामियात् ॥ ५२ ॥

लिङ्गोऽप्यलिङ्गोभवतितल्लिङ्गस्यैवशीलनात् ।
नान्येपश्यन्तितलिङ्गान्नेजानन्तिकेयन ॥ ५३ ॥

तल्लिङ्गं परमानन्दं रसडीनं रसातिगम् ।
उपास्थं सर्वदा सर्वैस्तद् नान्येति किञ्चन ॥ ५४ ॥

न तस्य मलिमा कश्चित्स्वमलिम्नि प्रतिष्ठितम् ।
सर्वदृत्संस्थितं लिङ्गं नित्यं सर्वप्रकाशकम् ॥ ५५ ॥

अवस्थाभेदरहितं मायागर्भगुडान्तरम् ।
सार्वकालिकपूज्यन्तत्पट्टिकावाद्विवर्जितम् ॥ ५६ ॥

प्रविष्टं स्वावृततमोराशि स्वाभानभासकम् ॥ ५७ ॥

न तत्र वाङ्मनो वा कदाचिन्नयेन्द्रियप्राणभूतादिसङ्घः ।
 स्वयं प्रभातं भासितुं नो समर्थो दृग्रूपं तत्केवलं बोधहीनम् ॥ ५८ ॥
 श्रुवेश्वरौ ब्रह्मविष्णु कदाचित्तविद्गमेवं स्वर्द्धृष्टिहीनौ ।
 किञ्चिद्दृष्टसर्वज्ञविमोहमानिनावडङ्गारमायाविवशान्तरङ्गौ ॥ ५९ ॥
 उंसीभवद्वाङ्मयजपामिमां वदन् श्रुवो विधिर्मोहजालेषु मग्नः ।
 अडङ्गुडोपासनाशस्त्रजालैस्सर्वज्ञमेवाभिमुपे युयोधम् ॥ ६० ॥
 (अडङ्गुडोपासनाशस्त्रजालैस्सर्वज्ञमेवाभिमुपेषु बोधयोऽथ) ॥ ६० ॥
 विष्णुं तदा श्वेश्वरप्राज्ञमज्ञं स याप्यडङ्गारवशान्तरात्मा ।
 अहं य सर्वेश्वर एतद्योय्य यद्दृष्टविद्गोऽभ्युवाय विद्धितम् (बिन्धतम्) ॥ ६१ ॥
 अयं य ते युयुधातेऽद्यशास्त्रैर्मिथ्याभूतैः पश्य मोहान्धकौ तौ ।
 कदाचिद्वैक्षन्त विडाय मोहं क्षराक्षरौ विधिविष्णु भवानि ॥ ६२ ॥
 व्यपेतमोहौ भवतं तदम्बिडे दृष्ट्वाडतुर्विद्गमेतद्विलोक्य ।
 पुनश्च मायाप्रभवैश्च पाशैर्मौलिं मूलं यास्य पश्याव येति ॥ ६३ ॥
 नान्तो न मूलं न य मौलिरस्य विद्गस्य दृष्ट्वोपरतौ तदा शिवे ।
 भूदारुणसाङ्गतिदेहभाजौ स्तुत्वा य विद्गे व्यरमन्त तौ तदा ॥ ६४ ॥
 श्रुवेश्वरौ -
 क्षराक्षरौ तौ उरिवेधसौ शिवे उंसाभ्यमन्त्रेण विभाव्य देवम् ।
 ज्ञाज्ञावनीशौ यदादृष्टविद्गावविद्गमाकाशसधर्मकौ तदा ॥ ६५ ॥
 व्यपेतमोहावभवन्त तौ तदा ङ्युपाधिहीनौ न हि किञ्चिदत्र ।
 तदेव विद्गं मम देव्यविद्गं न पूजनायासपरैर्न रैश्शिवे ॥ ६६ ॥
 कार्यं शिलाधातुजभाणविद्गे यरे स्थिरे यापि विशिष्टविद्गे ।
 सम्पूजयेद्भ्रुवदलैर्भवानि भवाम्भुधेस्सन्तरणाय लोकः ॥ ६७ ॥
 तल्लिद्गपूजा न कदाचिदीदृशैर्न रैस्सुरैर्वाणविप्रवर्यैः ।
 कर्तुं न शक्या विविधैरुपायैर्दानैस्तपोनाशनयादितिश्शिवे ॥ ६८ ॥
 समर्थनं तत्कथये भवानि गूढं सदा प्राज्ञतमैकगम्यम् ।
 तदर्थनं पुण्यनरैकलभ्यमलभ्यमन्यैर्नृपशुत्वधर्मैः ॥ ६९ ॥
 भूताधिकारणधराधरदारणेन सर्वज्ञरूपधरिणा किटिद्रुपडेण ।
 किञ्चिद्दृष्टश्रुववरुणसकभूतपुण्यपाथोज्ज्वलतवदनैस्तुतमर्थितं य ॥ ७० ॥

दृष्ट्विङ्गमात्मकमुमे मनसाभिपश्य पश्यंस्तदात्मकतया भवतीव चित्रम् ॥ ७१ ॥

॥ इति शिवरहस्यान्तर्गते माहेश्वराख्ये ईश्वरप्रोक्तं आत्मलिङ्गरहस्यम् ॥

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । माहेश्वराख्यः प्रथमांशः । अध्यायः ५८ - आत्मलिङ्गकथनम् । २०-७१ ॥

- .. shrIshivarahasyam . mAheshvarAkhyah prathamAMshaH . adhyAyaH 58 -
Atmalingakathanam . 20-71..

Notes:

Śiva शिव reveals to Devī देवी, the mystery of Ātmalinga आत्मलिङ्ग.

Encoded and proofread by Ruma Dewan

——
Ishvaraproktam Atmalingarahasyam

pdf was typeset on December 17, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

